

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4730/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Центра за социјални рад у ..., кога заступа пуномоћник АА, дипломирани правник Центра за социјални рад у ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Предраг Милутиновић, адвокат из ..., ради насиља у породици, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 279/19 од 09.07.2019. године, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 279/19 од 09.07.2019. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 279/19 од 09.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П2 597/2017 од 24.05.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се одреде мере заштите од насиља у породици, тако што ће се забранити туженима да се приближавају мал. ГГ из ... и ДД из ..., на удаљености мањој од 200 метара, да им забрани приступ у простор око места становања мал. ГГ и ДД на удаљености мањој од 200 метара и да им забрани да на било који начин узнемиравају мал. ГГ и ДД. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка од 354.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 279/19 од 09.07.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужених побија се решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 279/19 од 09.07.2019. године. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано, да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући у виду наведено, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначено првостепено решење о трошковима поступка, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић